

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

PALÁSTI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(54244/10 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2014. április 22.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Palásti kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Helen Keller, *Elnök*

Sajó András,

Egidijus Kūris, *bírák*

és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető*,

2014. március 25-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (54244/10. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Palásti László ("a kérelmező") 2010. szeptember 15-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Révész G. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. kormányképviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2013. október 17-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.

4. A Kormány tiltakozott a kérelem Tanácsként történő vizsgálata ellen. A Bíróság, a Kormány kifogásának vizsgálata után elutasítja azt.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

5. A kérelmező 1967-ben született és Budapesten él.

6. 1998. június 16-án büntetőeljárás indult a kérelmező és társai ellen sikkasztás és egyéb bűncselekmények miatt.

A vádiratot 2002. június 7-én nyújtották be.

7. 2009. november 17-én meghozták az elsőfokú ítéletet. A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság enyhítő körülményként vette figyelembe az eltelt időt, és csak pénzbüntetést szabott ki.

Ezt az ítéletet fellebbezés nyomán hatályon kívül helyezték.

8. A bírósági eljárás folytatása során ismét elsőfokú ítélet született, amelyben az eltelt időt újból enyhítő körülményként vették figyelembe.

Ezt az ítéletet fellebbezés nyomán szintén hatályon kívül helyezték.

9. Az ügy ezután a Fővárosi Törvényszék előtt folytatódott. 2013. április 23-án ez a bíróság elítélte a kérelmezőt, csupán pénzbüntetést szabva ki, mivel az eltelt időt enyhítő körülményként vette figyelembe

10. Az ügyész fellebbezése jelenleg a Fővárosi Ítélőtábla előtt van.

A JOG

11. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével.

12. A Kormány vitatta a panaszt, különösen azzal az indokkal, hogy a kérelmező elvesztette áldozati státuszát, mivel az ügyben eddig eljáró bíróságok enyhítő körülményként figyelembe vették az eltelt időt.

13. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező elleni eljárás még folyamatban van a Budapesti Ítélőtábla előtt. Úgy véli, hogy a jelen körülmények között lehetetlen megállapítani, hogy - amennyiben a kérelmezőt elítélik - bekövetkezne-e az ítélet esetleges végleges enyhítése, amely az állítólagos sérelmek megfelelő jogorvoslatát jelentené. Ezért a Bíróságnak az a meggyőződése, hogy a kérelmező megtartotta áldozati státuszát, és a Kormány kifogását el kell utasítani.

14. A figyelembe veendő időszak 1998-ban kezdődött és még mindig tart. Így az eljárás két bírósági szinten csaknem tizenhat éve tart. Az ilyen hosszú ideig tartó eljárásra tekintettel a kérelmet elfogadhatónk kell minősíteni.

15. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. többek között *Pélissier and Sassi v. France* [GC], no. 25444/94, § 67, ECHR 1999-II).

16. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására késztetné. Ezért a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

17. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján 40 000 euró vagyoni (kiesett kereset) és 10 000 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

18. A Kormány vitatta az igényeket.

19. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állítólagos vagyoni kár között, ezért ezt az igényt elutasítja. Úgy véli azonban, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett, és az e címen követelt teljes összeget megítéli neki.

20. A kérelmező nem terjesztett be költségigényt.

21. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 10 000 (tízezer) eurót, valamint az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. Az igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeket *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2014. április 22-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77.§ 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Helen Keller
Elnök